

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขสิบเจ็ด

ความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์: รูปเคารพทองคำของเนบูคัดเนสซาร์และกฎหมายวันอาทิตย์

Jeff Pippenger

2023-12-12

ซิสเตอร์ไวท์มีกระบวนารูปเคารพทองคำบนที่ราบดูราเป็นกฎหมายวันอาทิตย์

“ได้มีการสถาปนาสภาโตแห่งรูปเคารพขึ้นแล้ว ดังที่ได้มีการตั้งรูปทองคำขึ้นในที่ราบดูรา และตั้งที่เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ทรงออกพระราชกฤษฎีกาว่า ผู้ใดก็ตามที่ไม่ยอมก้มกราบและนมัสการรูปนั้นจะต้องถูกประหาร ฉะนั้นโด ก็จะมีการประกาศเช่นกันว่า ผู้ใดก็ตามที่ไม่ให้ความเคารพต่อสถาบันวันอาทิตย์จะต้องถูกลงโทษด้วยการจำคุกและความตาย ฉะนั้น ด้วยเหตุนี้ สภาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงถูกเหยียบย่ำลงได้เท่า แต่พระเจ้าทรงประกาศว่า ‘วิบัติแก่บรรดาผู้ที่บัญญัติกฎหมายอธรรม และเขียนคำสั่งอันเป็นภาระหนักตามที่ตนได้กำหนดไว้’ [อิสยาห์ 10:1] [เศฟันยาห์ 1:14-18; 2:1-3, quoted.]” Manuscript Releases, volume 14, 91.

ในข้อความตอนนี้ ซิสเตอร์ไวท์อ้างถึงพระธรรมเศฟันยาห์ และโดยการกระทำเช่นนั้น นางได้เสริมความเชื่อมโยงเชิงพยากรณ์ของดาเนียลบทที่สองและบทที่สามด้วย เศฟันยาห์ระบุว่าประชากรของพระเจ้าจะต้องมาชุมนุมกันก่อนมีพระราชกฤษฎีกา เขายังระบุถึงข่าวสารแห่งแตร ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารแห่งการเตือนที่มุ่งตรงต่อบรรดานคร (States) และหอคอยทั้งหลาย (Churches) เขาระบุถึงการรวบรวม ซึ่งเป็นองค์ประกอบของ “เจ็ดเวลา” ที่เกิดขึ้นเมื่อมีการถวายคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติยีสิบหก เขาระบุถึง “ประชาชาติที่ไม่นำปรารถนา” ขณะเดียวกันก็เน้นย้ำถึงการมาถึงของการพิพากษาเชิงบริหารของพระเจ้า ซึ่งเริ่มต้นที่กฎหมายวันอาทิตย์และทวีความรุนแรงต่อเนื่องไปจนถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

สิ่งที่มาก่อนพระราชกฤษฎีกาแห่งกฎหมายวันอาทิตย์ คือการก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้าย การก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้ายเป็นบททดสอบที่มองเห็นได้ซึ่งเผชิญหน้าประชากรของพระเจ้า ผู้ซึ่งก่อนหน้านั้นได้ผ่านบททดสอบด้านอาหารแล้ว ก่อนพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นประการที่สาม (บททดสอบซีขาด) ประชากรของพระเจ้า ซึ่งเศฟันยาห์ระบุว่า เป็น “ประชาชาติที่ไม่นำปรารถนา” ได้รับการทรงเรียกให้มาชุมนุมพร้อมกัน คำพยากรณ์แรกของเอเสเคียลคือสารแห่งการรวบรวม แต่จะสำเร็จขึ้นได้เฉพาะสำหรับผู้ที่ยึดมั่นถึงสภาพอันกระจัดกระจายของตน และอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก ดังที่ดาเนียลได้กระทำในบทที่เก้าเท่านั้น

วันอันยิ่งใหญ่แห่งพระยาห์เวห์อยู่ใกล้แล้ว อยู่ใกล้แล้ว และเร่งเข้ามาอย่างยิ่งยวด แม้แต่เสียงแห่งวันของพระยาห์เวห์นั้น นักรบผู้เข้มแข็งก็จะร้องคร่ำครวญอย่างขมขื่น ในวันนั้นเป็นวันแห่งพระพิโรธ เป็นวันแห่งความทุกข์ลำบากและความคับแค้น เป็นวันแห่งความรกร้างและความพินาศ เป็นวันแห่งความมืดและความอับแสง เป็นวันแห่งเมฆและความมืดทึบ เป็นวันแห่งเสียงแตรและเสียงโห่ร้องศึกต่อสู้เมืองที่มีป้อมปราการ และต่อสู้หอคอยสูง และเราจะนำความคับแค้นมาสู่มนุษย์ทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายจะเดินไปโดดคนตาบอด เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระยาห์เวห์ และโลหิตของเขาจะถูกเทออกเหมือนผงคัลลี และเนื้อของเขาเหมือนมูลสัตว์ หังเงินและทองของเขาจะไม่สามารถช่วยเขาให้พ้นได้ในวันแห่งพระพิโรธของพระยาห์เวห์ แต่แผ่นดินทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญด้วยไฟแห่งความหวนแค้นของพระองค์ เพราะพระองค์จะทรงกระทำให้บรรดาผู้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นถึงความพินาศอย่างฉับพลันโดยสิ้นเชิง

จงชุมนุมกันเถิด เออ จงชุมนุมกันเถิด โอ ประชาชาติที่ไม่น่าปรารถนา ก่อนที่พระราชกฤษฎีกาจะมีผล
ก่อนที่วันนั้นจะผ่านไปดจกลับ ก่อนที่พระพิโรธอันแรงกล้าของพระยาห์เวห์จะมาถึงเจ้า
ก่อนที่วันแห่งพระพิโรธของพระยาห์เวห์จะมาถึงเจ้า จงแสวงหาพระยาห์เวห์ เกิด
บรรดาผู้ถ่อมใจทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลก ผู้ซึ่งได้กระทำตามคำพิพากษาของพระองค์
จงแสวงหาความชอบธรรม จงแสวงหาความถ่อมใจ
บางทีท่านทั้งหลายอาจจะได้รับการกำบังไว้ในวันแห่งพระพิโรธของพระยาห์เวห์ เศฟันยาห์ 1:14-2:3

“บุรุษผู้ทรงกำลัง” ในพระคัมภีร์คือบุรุษแห่งอำนาจ และการกล่าวถึง “บุรุษผู้ทรงกำลัง” เป็นครั้งแรกคือกิเดโอน

แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์องค์หนึ่งมา และนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กซึ่งอยู่ในเมืองโอฟราห์
อันเป็นของโยอาชชาวอาบีเอเซอร์ และกิเดโอนบุตรของท่านกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ที่บ่ออย่างงุ่น
เพื่อซ่อนเสียจากพวกมีเดียน ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จึงปรากฏแก่เขา และกล่าวแก่เขาว่า
พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่าน โอ ผู้กล้าหาญชาญศึก และกิเดโอนทูลพระองค์ว่า โอ พระเจ้าของข้าพเจ้า
ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกข้าพระองค์ เหตุใดเหตุการณ์ทั้งสิ้นนี้จึงเกิดขึ้นแก่พวกข้าพระองค์?
และการอัศจรรย์ทั้งปวงของพระองค์อยู่ที่ไหน ซึ่งบรรพบุรุษของเราได้เล่าให้เราฟังว่า
พระเยโฮวาห์มิได้ทรงนำเราขึ้นมาจากอียิปต์ดอกหรือ?
แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งพวกข้าพระองค์เสียแล้ว
และได้ทรงมอบพวกข้าพระองค์ไว้ในมือของพวกมีเดียน แล้วพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรดูเขา และตรัสว่า
จงไปด้วยกำลังของเจ้าอย่างนี้แหละ และเจ้าจะช่วยอิสราเอลให้พ้นจากมือของพวกมีเดียน
เรามีได้ใช้เจ้าไปหรือ? และเขาทูลพระองค์ว่า โอ พระเจ้าของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะช่วยอิสราเอลได้ด้วยประการใด? ดูเถิด ตระกูลของข้าพเจ้ายากจนที่สุดในมนัสเสห์
และข้าพเจ้าเป็นผู้ที่น้อยที่สุดในเรือนบิดาของข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่เขาว่า แน่ทีเดียว
เราจะอยู่กับเจ้า และเจ้าจะตีพวกมีเดียนได้ประหนึ่งคนคนเดียว ผู้วินิจฉัย 6:11-16

ในพระธรรมเศฟันยาห์ บุรุษผู้ทรงกำลัง ซึ่งก็คือกิเดโอนด้วยนั้น จะต้องร้องเสียงดังด้วยความขมขื่น คำว่า “ร้อง”
เป็นสัญลักษณ์ของเสียงร้องยามเที่ยงคืนในวาระสุดท้าย และคำว่า “ขมขื่น”
เป็นตัวแทนของความขุ่นเคืองอันชอบธรรม กิเดโอน หรือ “บุรุษผู้ทรงกำลัง” ของเศฟันยาห์
เป็นสัญลักษณ์ของชาวสารเอลิยาห์ซึ่งมีความรับผิดชอบในการชี้ให้ประชากรของพระเจ้ามองเห็นบาปของตน
และแน่นอน รวมทั้งบาปของบรรพบุรุษของพวกเขาด้วย

จงร้องประกาศเสียงดัง อย่างนี้ไว้ จงเปล่งเสียงของเจ้าให้ดังกังวานดจแดร
และจงสำแดงแก่ชนชาติของเราถึงการละเมิดของเขาทั้งหลาย และแก่เชื้อสายของยาโคบถึงบาปของเขา
อิสยาห์ 58:1

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายล้วนสอดคล้องกัน ในวาระสุดท้าย ฉะนั้น ชาวสารแห่งแดรของอิสยาห์ก็คือ
“เสียงร้อง” ของชายผู้ทรงอำนาจในเศฟันยาห์ ผู้ซึ่งคือกิเดโอน
และพวกเขาทั้งหมดต่างกำลังชี้บ่งผู้สื่อสารเอลิยาห์และงานของเขาในวาระสุดท้าย ในอิสยาห์
ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ชี้ว่าบาปของพวกเขาคือความอวดอ้างลวงเกิน
เพราะพวกเขาเชื่อว่าตนกำลังมีสการและปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าของจริง ๆ

ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็แสวงหาเราอยู่ทุกวัน และยินดีที่จะรู้จักบรรดาทางของเรา
ประหนึ่งชนชาติหนึ่งที่ได้กระทำความชอบธรรม และมีได้ละทิ้งบัญญัติแห่งพระเจ้าของตน
เขาทั้งหลายทูลถามเราถึงกฎเกณฑ์แห่งความยุติธรรม เขาทั้งหลายยินดีในการเข้าใกล้พระเจ้า อิสยาห์
58:2

เสียงร้องอันขมขื่นของบุรุษผู้ทรงอำนาจคือข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคีน ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยว่า วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 เป็นบาปแห่งความอวดดีล่วงเกินต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ซึ่งจำต้องกลับใจเสียใหม่และสารภาพบาป

แก่นสารสำคัญของข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคีนคือการก่อตัวขึ้นของรูปสัตว์ร้ายนั้น และการพิพากษาซึ่งต่อมาถูกนำมาสู่สหรัฐอเมริกา และจากนั้นสู่โลก โดยอิสลาม

เมื่อคำอธิษฐานแห่งเลวินิตี บทที่ 26 สำเร็จลุล่วง ณ ปลายถิ่นทุรกันดารแห่งสามวันครึ่งของวิวรณ์ บทที่ 11 สิ่งล้ำค่ากับสิ่งต่ำช้าจะถูกแยกออกจากกัน คนมีปัญญากับคนเขลาจะมีน้ำมันทองคำอยู่ หรือมีฉนั้นก็จะไม่มี และในเวลานั้นพวกเขาจะเป็นดัง “ชายคนหนึ่ง” ของกิเดโอน ตามคำพยากรณ์ของเศฟันยาห์ ก่อนกฤษฎีกากฎหมายวันอาทิตย์ กิเดโอน ผู้ซึ่งคือเอลียาห์ ผู้ซึ่งคือเอเสเคียล ผู้ซึ่งคือบุรุษผู้ทรงกำลัง จะนำเสนอข่าวสารแห่งเสียงร้องเทียงคีน ควบคู่ไปกับความขมขื่นของการสำแดงบาปของชนชาติของพระเจ้า ในการมีส่วนร่วมกับการทำนายนวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และความพยายามอันปราศจากเหตุอันชอบธรรมของพวกเขาในการแก้ต่างคำทำนายนนั้น ภายหลังจากที่มันล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงแล้ว

เศฟันยาห์ระบุถึงการรวบรวมประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ซึ่งเกิดขึ้นก่อนพระราชกฤษฎีกากฎหมายวันอาทิตย์ การรวบรวมนี้ยังถูกเป็นภาพแทนโดยคำพยากรณ์แรกของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ดด้วย

ข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่ได้รับบัญชา และเมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์ ก็มีเสียงดังขึ้น และดูเถิด มีการสิ้นเสเทือน และกระดูกทั้งหลายก็มาประกอบกัน กระดูกต่อกระดูกของมัน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด เส้นเอ็นและเนื้อก็งอกขึ้นบนกระดูกเหล่านั้น และผิวหนังก็คลุมอยู่ข้างบน แต่ยังไม่มียลมหายใจอยู่ในนั้น เอเสเคียล 37:7, 8

เอเสเคียลพยากรณ์แก่กระดูกแห่งซึ่งนอนตายอยู่ตามถนนในเมืองนั้นแห่งวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด ซึ่งเป็นที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขนด้วย พวกมันถูกรวบรวมเข้าด้วยกันก่อนเป็นลำดับแรก

และศพของเขาทั้งสองจะนอนอยู่ที่ถนนแห่งมหานครใหญ่ ซึ่งในฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่าโซโดมและอียิปต์ ที่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงถูกตรึงกางเขนด้วย และชนชาติ วงศ์ตระกูล ภาษา และประชาชาติทั้งหลายจะมองดูศพของเขาทั้งสองอยู่สามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพของเขาทั้งสองไปฝังไว้ในอุโมงค์ศพ และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะเปรมปรีดีเพราะเขาทั้งสองนั้น และจะเรีงรำ และจะส่งของขวัญให้แก่กันและกัน เพราะว่าผู้เผยพระวจนะทั้งสองนี้ได้ทรมานบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก วิวรณ์ 11:8-10

พวกเขาถูกรวบรวมไว้เมื่อสามวันครึ่งกำลังจะสิ้นสุดลง สามวันครึ่งนั้นเป็นภาพแทนของเวลาการรอคอยในมัทธิวบทที่สิบห้า แต่ก็เป็นการกระจัดกระจายของ “เจ็ดกาลเวลา” ในเลวินิตีสิบหกด้วย ผู้ที่ถูกรวบรวมไว้นั้นก่อนหน้านี้ได้ถูกทำให้กระจัดกระจายไปแล้ว และเศฟันยาห์ระบุพวกเขาว่าเป็น “ประชาชาติที่ไม่นำปรารถนา” ประชาชาติที่ไม่นำปรารถนานั้นคือบรรดาผู้ที่ได้ตายอยู่ตามถนนหนทาง ขณะที่โลกชื่นชมยินดีเหนือศพของพวกเขา แต่ภายหลังจากกลับถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน แล้วกลายเป็นประชาชาติซึ่งเป็นเป้าหมายแห่งการโจมตีของอำนาจพญานาคแห่งยุคสุดท้าย ผู้ซึ่งยกโสเภณีแห่งเมืองไทระขึ้นเป็นศิระระของตน

บทเพลงหรือบทสวดดีของอาสาฟ ข้าแต่พระเจ้า ขออย่าทรงนิ่งเฉย ขออย่าทรงสงบเฉย และขออย่าทรงอยู่นิ่ง ข้าแต่พระเจ้า เพราะดูเถิด ศัตรูของพระองค์กำลังก่อความอื้ออิ่ง

และบรรดาผู้ที่เกลียดชังพระองค์ได้เซ็ดศีรษะขึ้นแล้ว เขาได้ร่วมกันวางอุบายต่อชนชาติของพระองค์ และปรึกษาหารือกันเพื่อต่อสู้ผู้ที่พระองค์ทรงซ่อนไว้ของพระองค์ เขาทั้งหลายกล่าวว่า “มาเถิด ให้เราตัดพวกเขาออกเสียจากความเป็นชนชาติ เพื่อว่านามของอิสราเอลจะไม่เป็นที่ระลึกอีกต่อไป” เพราะพวกเขาได้ปรึกษาหารือร่วมกันด้วยใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พวกเขาได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อต่อต้านพระองค์ สดุดี 83:1-5

เจตนาของพวกเขาคือจะนำอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในยุคสุดท้ายไปโยนเข้าในเตาไฟอันลุกโชนของเนบูคัดเนสซาร์ เมื่อกระดูกแห้งเหล่านั้นได้ยิน “เสียง” ของอิสยาห์เป็นครั้งแรก ซึ่งร้องประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน พวกเขายังคงอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งสามวันครึ่ง แล้วพวกเขาจึงต้องเลือกว่าจะรับหรือปฏิเสธองค์พระผู้ปลอบโยนซึ่งพระคริสต์ทรงสัญญาว่าจะทรงส่งมา ผู้ทรงทำให้พวกเขาตระหนักถึงบาปของตนเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020

“จงปลอบโยน จงปลอบโยนชนชาติของเรา” พระเจ้าของท่านตรัสดังนี้
“จงกล่าวถ้อยคำเล่าโลมแก่กรุงเยรูซาเล็ม และร้องประกาศแก่เธอว่า การศึกสงครามของเธอสิ้นสุดแล้ว ความชั่วช้าของเธอได้รับการอภัยแล้ว เพราะเธอได้รับจากพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์เป็นสองเท่าสำหรับบาปทั้งสิ้นของเธอ”
“มีเสียงของผู้หนึ่งร้องในถิ่นทุรกันดารว่า ‘จงเตรียมทางของพระยาห์เวห์ จงทำทางหลวงในทะเลทรายให้ตรงสำหรับพระเจ้าของเรา ทุกหุบเขาจะถูกยกขึ้น และภูเขาทุกลูกก็กับเนินเขาทุกแห่งจะถูกทำให้ต่ำลง ที่คดเคี้ยวจะถูกทำให้ตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ และพระสิริของพระยาห์เวห์จะทรงสำแดง และมนุษย์ทั้งปวงจะเห็นพร้อมกัน เพราะพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้แล้ว’” อิสยาห์ 40:1-5

ข้อความตอนนี้ซึ่งระบุถึงงานของเสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารนั้น มีข้อมูลที่ละเอียดอย่างยิ่ง ข่าวสารของเขาจะตั้งอยู่บนการทรงสำแดงถึงพระลักษณะของพระคริสต์ ดังที่แสดงโดยข้อเท็จจริงที่ว่า “พระสิริ” ซึ่งคือพระลักษณะของพระคริสต์ จะได้รับการทรงสำแดง พระธรรมวิวรรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ซึ่งถูกเปิดออกก่อนเวลาสิ้นสุดแห่งพระกรณาคณนั้น เป็นการเปิดเผยพระลักษณะของพระคริสต์ ดังที่แสดงโดยองค์ประกอบแห่งพระลักษณะของพระองค์ซึ่งได้รับการแสดงว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา อีกทั้งจะมีการทรงสำแดงด้วยว่า พระลักษณะของพระองค์คือ “ความจริง”

รายละเอียดอีกประการหนึ่งคือ เมื่อเสียงนั้นเริ่มร้อง เขายังคงอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งสามวันครึ่ง เพราะเขากำลังร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในเชิงคำพยากรณ์ เมื่อพันธกิจของเขาเริ่มต้น พยานทั้งสองยังคงนอนตายอยู่บนถนนที่พาดผ่านหุบเขาของเอเสเคียล อีกข้อเท็จจริงเฉพาะประการหนึ่งคือ เมื่อเสียงนั้นเริ่มงานของเขา คนทั้งโลกจะสามารถเข้าถึงข่าวสารนั้นได้ ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ข่าวสารถูกประทานในช่วงเวลาแห่งวาระสุดท้าย เมื่อพระคริสต์กำลังทรงลงล้างบาปทั้งหลายของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เพราะความชั่วช้าของพวกเขาได้รับการอภัยแล้ว ข้อเท็จจริงอันน่าเศร้าที่ได้รับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน “บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า” คือ มีเพียงผู้ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของข่าวประเสริฐเท่านั้นที่จะได้รับการอภัยซึ่งกำลังถูกกระทำให้สำเร็จในประวัติศาสตร์นั้น

มีเพียงผู้ที่ตอบสนองต่อข้อเรียกร้องทั้งหลายซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำอธิษฐานในเลวีนิติ บทที่ 26 เท่านั้นที่บาปของตนและบาปของบรรพบุรุษของตนจะถูกลบบอก เพราะเขาเหล่านั้นจะได้รับ “ซ่อนเท่าสำหรับบาปทั้งสิ้นของเธอ” พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งสัมพันธ์กับบาปของพวกเขาและบาปของบรรพบุรุษของพวกเขา นั้น เป็นสัญลักษณ์ของความผิดหวังครั้งแรก ซึ่งในครั้งนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาพระหัตถ์ของพระองค์ปิดบังควา

มณีผลาดประการหนึ่งก็ก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรก ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ พระหัตถ์ของพระองค์ทรงขัดขวางประชากรของพระเจ้าไม่ให้มองเห็นความจริงที่ถูกซ่อนไว้ พระหัตถ์ของพระองค์ในประวัติศาสตร์นั้นเป็นตัวแทนแห่งการทรงจัดเตรียมโดยพระเจ้า ในวาระสุดท้าย พระหัตถ์ของพระองค์เป็นตัวแทนของการที่ประชากรของพระเจ้าปฏิเสธความจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงแล้วโดยประชากรของพระเจ้า และพระหัตถ์ของพระองค์ในครั้งนั้นจึงเป็นตัวแทนแห่งการพิพากษาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ด้วยเสียงแห่งคำพยากรณ์ครั้งแรกของเอเสเคียล คนตายทั้งหลายถูกรวบรวมเข้าด้วยกันเป็นรูปร่าง แต่ยังมีได้ยืนขึ้นเป็นกองทัพอันยิ่งใหญ่ คำพยากรณ์ครั้งที่สองในเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ดกระทำให้สิ่งนั้นสำเร็จ โดยนำลมหายใจซึ่งมาจากลมทั้งสี่ทิศมา.

แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "จงพยากรณ์แก่ลม จงพยากรณ์เกิด บุตรแห่งมนุษย์ และกล่าวแก่ลมว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสี่ และจงเป่าลงบนคนเหล่านี้ที่ถูกฆ่าเสียแล้ว เพื่อเขาทั้งหลายจะมีชีวิต" ข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่พระองค์ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้ามาในเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายก็มีชีวิต และยืนขึ้นบนเท้าของตน เป็นกองทัพใหญ่ยิ่งนัก แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์ กระดูกเหล่านี้คือวงศวานอิสราเอลทั้งหมด ดูก่อน เขาทั้งหลายกล่าวว่า 'กระดูกของเราแห้งแล้ว และความหวังของเราก็นิ่งไป เราถูกตัดขาดแล้ว' เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูก่อน โอ ประชากรของเราเอ๋ย เราจะเปิดอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และให้เจ้าขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และจะนำเจ้าเข้าสู่แผ่นดินอิสราเอล และเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เมื่อเราได้เปิดอุโมงค์ฝังศพของเจ้า โอ ประชากรของเราเอ๋ย และได้นำเจ้าขึ้นมาจากอุโมงค์ฝังศพของเจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเราจะให้เจ้าอยู่ในแผ่นดินของเจ้าเอง แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ได้กล่าวแล้ว และได้กระทำให้สำเร็จแล้ว" พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนั้น เอเสเคียล 37:9-14.

ลมหายใจนั้นในคำพยากรณ์ของเอเสเคียลคือข่าวสารแห่งการประทับตรา เพราะมันมาจากลมทั้งสี่ทิศ

ภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก กักลมทั้งสี่ของโลกไว้ เพื่อมิให้ลมพัดต่อแผ่นดินโลก หรือทะเล หรือบรรดาต้นไม้ใด ๆ และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลอยขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านร้องด้วยเสียงอันดังต่อทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินโลกและทะเลว่า อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดินโลก หรือทะเล หรือบรรดาต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากของบรรดาผู้รับใช้แห่งพระเจ้าของเรา วิวรณ์ 7:1-3

ลมทั้งสี่พัดขึ้นมาจากทิศตะวันออก และในเชิงพยากรณ์ อิสลามคือทั้ง "ลมตะวันออก" และ "บุตรทั้งหลายแห่งทิศตะวันออก" "ลมหายใจ" ของเอเสเคียล ซึ่งเปลี่ยนบรรดาร่างกายที่ถูกก่อสร้างแล้วให้กลายเป็น "กองทัพใหญ่ยิ่งนัก" นั้น คือข่าวสารที่ประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ข่าวสารแห่งการประทับตราในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เจ็ด พุ่งขึ้นมาจากทิศตะวันออก ข่าวสารนั้นคือข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน และเศฟันยาห์ระบุว่ามันคือเสียงแตร "เป็นเสียงร้องเตือนภัยต่อเมืองที่มีกำแพงล้อม และต่อหอคอยสูงทั้งหลาย" หอคอยเป็นสัญลักษณ์ของคริสตจักร

“ในอุปมาเรื่องนั้น เจ้าของสวนเป็นตัวแทนของพระเจ้า สวนองุ่นเป็นตัวแทนของชนชาติยิว และริ้วเป็นตัวแทนของพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องคุ้มครองพวกเขา หอคอยเป็นสัญลักษณ์ของพระวิหาร” The Desire of Ages, 597.

นครหนึ่งคือลักษณะของอาณาจักรในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ สันตะปาปาธิปไตยคือ “บาบิโลน” คือ “มหานครนั้น” ฝรั่งเศส และต่อมาคือสหรัฐอเมริกา เป็น “มหานคร” แห่ง “โซโดมและอียิปต์” เยรูซาเล็มคือ “มหานคร” ซึ่งลงมาจากสวรรค์ ข่าวสารของเศฟันยาห์มุ่งต่อต้านนครทั้งหลายและหอคอยทั้งหลาย หรือมุ่งต่อต้านการผนวกรวมกันของคริสตจักรกับรัฐ ซึ่งโดยคำนิยามแล้วคือรูปจำลองของสัตว์ร้าย นี่คือข่าวสาร “ลับ” ในดาเนียลบทที่สอง

ไม่นานก่อนนภษฎีกาวันอาทิตย์ ซึ่งก็คือการทดสอบด้วยรูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สามนั้น ศพที่ตายแล้วทั้งหลายจะฟื้นขึ้นและถูกแปลงให้เป็นกองทัพอันทรงพลัง เพื่อประกาศข่าวสารที่ชี้ให้เห็นและต่อต้านการก่อรูปขึ้นของการผสมผสานระหว่างคริสตจักรกับรัฐ ทั้งยังชี้ให้เห็นด้วยว่า อิสลามเป็นเครื่องมือแห่งการทรงจัดเตรียมโดยพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อดำเนินการพิพากษาของพระองค์เหนือบรรดาผู้ที่บังคับให้มีการนมัสการในวันอาทิตย์ ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา ข่าวสารนั้นชี้ให้เห็นว่า เมื่อรูปนั้นได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ และบังคับใช้เครื่องหมายของสัตว์ร้ายแล้ว การพิพากษาจะถูกนำมาบังเกิดขึ้น.

ในดาเนียลบทที่สามไม่มีการอ้างอิงโดยตรงถึงรูปสัตว์ร้ายซึ่งนำไปสู่และบรรลุความสมบูรณ์เต็มที่ในกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ยอมจะไม่มีข่าวสารที่สามได้หากปราศจากข่าวสารที่หนึ่งและที่สอง เพราะดาเนียลบทที่สองจำต้องถูกรวมไว้ในการสำแดงความจริงทั้งหลายซึ่งถูกแทนไว้ในดาเนียลบทที่สาม “ความลับ” แห่งความฝันเรื่องรูปนั้นในบทที่สองชี้ให้เห็นถึงประชากรของพระเจ้าที่กำลังตระหนักรู้ถึงภัยแห่งชีวิต และความตายของรูปสัตว์ร้ายของเนบูคัดเนสซาร์.

ตรรกะที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ย่อมกำหนดว่า เมื่อเนบูคัดเนสซาร์ทรงตัดสินพระทัยว่าจะทรงจัดพิธีถวายเพื่อรูปเคารพทองคำของพระองค์ รูปเคารพนั้นย่อมต้องถูกสร้างขึ้นก่อน และบรรดานักดนตรีก็จำเป็นต้องฝึกซ้อมบทเพลงที่พวกเขาจะบรรเลงในพิธีนั้น จะต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าในการก่อสร้างที่ดำเนินไปตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่ง มีทั้งการขุด การวางรากฐาน การตั้งนั่งร้าน และการที่คนงานเข้าออกอยู่เสมอ และการเตรียมนั้นก็คือการก่อรูปของรูปปั้นแห่งความฝันของเนบูคัดเนสซาร์ แต่ความเยอหยิ่งของเนบูคัดเนสซาร์ได้กำหนดให้สร้างรูปหนึ่งซึ่งเป็นเพียงสัตว์ร้ายตัวเดียว มิใช่อาณาจักรทั้งสิ้นแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ การก่อสร้างรูปนั้นคือบททดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องผ่านก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง และก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา ก่อนที่ดนตรีจะเริ่มบรรเลง

ตรรกะที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ยังชี้ให้เห็นด้วยว่า ซัดรัก เมซาค และอาเบดเนโก มิใช่ทาสชาวฮีบรูเพียงกลุ่มเดียวที่เห็นการเตรียมการล่วงหน้าสำหรับพิธีถวายรูปทองคำนั้น พวกเขาเป็นเพียงชาวฮีบรูกลุ่มเดียวที่เข้าใจนัยสำคัญของการเตรียมการเหล่านั้นว่าเป็นคำเตือนเรื่องความเป็นความตาย และได้จัดเตรียมตนเป็นการสวนตัวสำหรับวิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึง

ในข้อความจากซิสเตอร์ไวท์ ณ ตอนต้นของบทความนี้ เธอมิได้เพียงเชื่อมโยงนภษฎีกาของเศฟันยาห์เข้ากับรูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์และกฎหมายวันอาทิตย์เท่านั้น หากยังระบุถึงนภษฎีกาอันอธรรมของอิสยาห์ด้วย

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ตรากฎหมายอันธรรม และผู้ที่เขียนคำบัญชาที่กดขี่ซึ่งตนได้กำหนดไว้ เพื่อบิดเบือนความยุติธรรมเสียจากคนขัดสน และริบสิทธิของคนยากจนในหมู่ชนชาติของเรา เพื่อให้หญิงม่ายตกเป็นเหยื่อของเขาทั้งหลาย และเพื่อให้เขาปล้นสะดมลูกกำพร้าพ่อ! และท่านทั้งหลายจะกระทำประการใดในวันแห่งการเยี่ยมเยียนลงโทษ และในความพินาศซึ่งจะมาจากแดนไกล? ท่านจะหนีไปหาใครเพื่อขอความช่วยเหลือ? และท่านจะละทิ้งศักดิ์ศรีของท่านไว้ที่ไหน? อีสยาห์ 10:1-3

“กฤษฎีกาธรรม” ของอิสยาห์ คือกฎหมายวันอาทิตย์ และเป็น “วันแห่งการลงโทษ” และ “ความพินาศ” สำหรับสหรัฐอเมริกา เพราะ “การละทิ้งความเชื่อของชาติ” ย่อมนำตามมามากด้วย “ความพินาศของชาติ” ตามคำของอิสยาห์ ที่กฎหมายวันอาทิตย์—ซึ่งก็คือรูปทองคำของเนบูคัดเนสซาร์ด้วยนั้น—“ความพินาศ” “จะมาจากแดนไกล”

จงระลึกถึงเรื่องนี้ และจงแสดงตนว่าเป็นชายชาติตรี จงนำเรื่องนี้กลับมาสู่ใจอีกเกิด โอ บรรดาผู้ละเมิดทั้งหลาย จงระลึกถึงสิ่งล่วงมาแต่โบราณกาล เพราะเราคือพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราคือพระเจ้า และไม่มีผู้ใดเหมือนเรา ผู้ประกาศสดุดีตั้งแต่ปฐมกาล และประกาศสิ่งซึ่งยังไม่เกิดขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ กล่าวไว้ คำปรึกษาของเราจะดำรงอยู่ และเราจะกระทำตามความพอพระทัยทั้งสิ้นของเรา ผู้เรียกคนคนกล้าจากทิศตะวันออก คือชายผู้กระทำตามคำปรึกษาของเราจากแผ่นดินอันไกล โอ โขแล้ว เราได้สิ้นเวลาแล้ว เราจะให้สำเร็จด้วย เราได้กำหนดไว้แล้ว เราจะกระทำด้วยเช่นกัน จงฟังเราเถิด เจ้าผู้มีใจแข็งกระด้าง ผู้ที่ห่างไกลจากความชอบธรรม เรานำความชอบธรรมของเราเข้ามาใกล้ มันจะไม่อยู่ไกล และความรอดของเราจะไม่เนิ่นช้า และเราจะประทานความรอดในศิโยน แก้อิสราเอลผู้เป็นสง่าราศีของเรา อีสยาห์ 46:8-13

อิสยาห์วางข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ไว้ ณ ปลายสุดของช่วงเวลาแห่งการรอคอย เพราะว่าในเวลานั้น “ความรอดของท่านทั้งหลาย” จะไม่ “ซึกซ้า” อีกต่อไป นี่คือเมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด ปลายสุดของช่วงเวลาแห่งการรอคอยถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการมาถึงของข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน เมื่อกองทัพใหญ่ของเอเสเคียลลุกขึ้นยืน เมื่อพวกเขาลุกขึ้นยืน พวกเขาจะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด

และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เสด็จเข้าสู่เขาทั้งสอง และเขาทั้งสองก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน และความหวาดกลัวยิ่งใหญ่น่าครอ้งบรรดาผู้ได้เห็นเขาทั้งสองนั้น และเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงอันดังจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาทั้งสองก็มองดูอยู่ในโมงนั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และหนึ่งในสิบส่วนของคนนั้นก็พังทลายลง และมีมนุษย์ถูกฆาตยาในแผ่นดินไหวนั้นเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลืออยู่ก็เกิดความหวาดหวั่น และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิบัติที่สองได้ผ่านพ้นไปแล้ว และดูเถิด วิบัติที่สามกำลังมาโดยเร็ว วิวรรณ์ 11:11-14

พยานสองคนแห่งวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ดเสด็จขึ้นสู่สวรรค์เป็นธงสัญญาณ ในโมงยามเดียวกับแผ่นดินไหว ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ ในเวลานั้น หรือตั้งที่ยอห์นกล่าวว่า “ในโมงยามนั้น” ตามอิสยาห์ บทที่สิบเอ็ดหก พระเจ้าทรงเรียก “ชายผู้นั้น” ผู้กระทำตามพระดำริของพระองค์ ซึ่งก็คือ “นกเหยี่ยวจากทิศตะวันออก” เช่นกัน นกเหยี่ยวนั้น คือ “ชายผู้นั้น” ที่พระเจ้าทรงใช้ให้กระทำตามพระดำริของพระองค์ มาจาก “แดนไกล” ในอิสยาห์บทที่สิบ ในเวลาของ “กฤษฎีกาธรรม” ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ “ความพินาศ” ของสหรัฐอเมริกาจาก “ที่ไกล” “ทิศตะวันออก” เป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม เพราะในคำพยากรณ์ทั้งสองอย่างนี้ถูกเรียกว่า “บุตรแห่งทิศตะวันออก” และ “ลมตะวันออก” “นก”

ในคำพยากรณ์หมายถึงศาสนา ดังที่แสดงโดยบาบิโลนซึ่งเป็นกรงที่เต็มไปด้วยนกทั้งหลายอันน่าชังและมลทิน “นกเหยี่ยว” ที่มาจากแดนไกลในทิศตะวันออกนั้น คือศาสนาอิสลาม

และท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันดังกล้า กล่าวว่า “มหานครบาบิโลนพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว และได้กลายเป็นที่อาศัยของพวกปีศาจ เป็นที่สิงของวิญญาณโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกชนิดที่ไม่สะอาดและน่าชัง” วิวรณ์ 18:2

สหภาพสามประการของบาบิโลนยุคใหม่เป็นตัวแทนของรูปแบบการปกครองสามแบบ และยังเป็นตัวแทนของศาสนาสามรูปแบบด้วย ศาสนาของสหประชาชาติคือวิญญาณนิยม ศาสนาของสหรัฐอเมริกาคือโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามจากความเชื่อเดิม และศาสนาของสันตะปาปาคือคาทอลิก

แนวความเชื่อทางศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นบางครั้งถูกใช้สัญลักษณ์เป็นผู้หญิง แต่ก็ยังเป็นนกด้วยเช่นกัน เป็นอำนาจทางศาสนาและการเมืองของสหประชาชาติ โดยมีสหรัฐอเมริกาเป็นกษัตริย์องค์สำคัญยิ่ง ที่สถาปนาสันตะปาปาขึ้นบนบัลลังก์แห่งแผ่นดินโลก ในพระธรรมเศคาริยาห์ เป็นนกสองตัวที่สถาปนาสันตะปาปา ผู้ซึ่งอัครทูตเปาโลใน 2 เธสะโลนิกาได้ระบุว่าเป็น “คนอธรรม” นั้น

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้าได้ออกมาและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “จงเงยตาของเจ้าเตียวนี้ และดูสิ่งนี้ซึ่งกำลังออกไปนั้นคืออะไร” และข้าพเจ้ากล่าวว่า “มันคืออะไร” และท่านกล่าวว่า “นี่คือตะกร้าเอฟาห์ที่กำลังออกไป” และท่านกล่าวอีกว่า “นี่คือลักษณะของพวกเขาทั่วทั้งแผ่นดินโลก” และดูเถิด มีแผ่นตะกั่วหนักหนึ่งแผ่นตั้งถูกยกขึ้น และนี่คือผู้หญิงคนหนึ่งที่นั่งอยู่ท่ามกลางตะกร้าเอฟาห์นั้น และท่านกล่าวว่า “นี่คือความชั่วร้าย” แล้วท่านก็โยนนางลงไปในท่ามกลางตะกร้าเอฟาห์ และโยนแผ่นตะกั่วนั้นปิดลงบนปากของมัน แล้วข้าพเจ้าก็เงยตาขึ้นและมองดู และดูเถิด มีผู้หญิงสองคนออกมา และลมก็อยู่ในปีกของนางทั้งสอง เพราะนางมีปีกเหมือนปีกของนกกระสา และนางทั้งสองได้ยกตะกร้าเอฟาห์นั้นขึ้นไประหว่างแผ่นดินโลกกับฟ้าสวรรค์ แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้าว่า “นางทั้งสองห้ามตะกร้าเอฟาห์นั้นไปที่ไหน” และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “เพื่อจะสร้างเรือนหลังหนึ่งให้มันในแผ่นดินชินาร์ และมันจะถูกสถาปนาขึ้น และตั้งไว้ที่นั่นบนฐานของมันเอง” เศคาริยาห์ 5:5-11

เอฟาห์คือภาชนะสำหรับตวงวัด หญิงสองคนที่ยกเอฟาห์นั้นขึ้น หรือยกตะกร้าที่ระบบสันตะปาปานั่งอยู่ท่ามกลางนั้น คือคริสตจักรสองแห่ง ศาสนาสองศาสนาจะนำศาสนาที่พระคัมภีร์กำหนดว่าเป็น “คนนอกกฎหมายผู้นั้น” ไปสร้างเรือนให้นางในแผ่นดินชินาร์ ชินาร์เป็นอีกชื่อหนึ่งของบาบิโลน และคริสตจักรคาทอลิกคือบาบิโลนอันยิ่งใหญ่ในวาระสุดท้าย

หญิงสองคนที่ “สถาปนา” หญิงชั่วร้ายไว้ในบาบิโลน มี “ลมอยู่ในปีกของตน” หญิงเหล่านั้นเป็นนกด้วย เพราะพวกนางมี “ปีก” และเหตุผลอันชอบธรรมของพวกนางในการวางหญิงนั้นไว้ก็คือ “ลม” แห่งอิสลาม เพราะอิสลามทำให้มือของมนุษย์ทุกคนมารวมกัน หญิงที่ถูกยกขึ้นนั้นติดอยู่ในเอฟาห์นับตั้งแต่บาดแผลถึงตายของนางในปี 1798 เพราะมีแผ่นตะกั่ววางปิดไว้บนปากของเอฟาห์ที่นางอยู่ แต่เมื่อเสียงดนตรีแห่งพิธินัมัสการของเนบูคัดเนสซาร์เริ่มต้นขึ้น หญิงสองคนแห่งโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อและสปิริตลิสม์ก็นำแผ่นตะกั่วนั้นออก และยกศีรษะที่แปดซึ่งมาจากเจ็ดนั้นขึ้นมา

“เมื่อเราเข้าใกล้วิกฤตสุดท้าย ย่อมเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่ความสามัคคีและเอกภาพจะต้องดำรงอยู่ท่ามกลางบรรดาเครื่องมือทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า โลกเต็มไปด้วยพายุ สงคราม และความขัดแย้ง กระนั้น ภายใต้

ตีผู้นำเพียงผู้เดียว—อำนาจของสันตะปาปา—ผู้คนจะรวมตัวกันเพื่อต่อต้านพระเจ้าในบุคคลแห่งพยานทั้งหลายของพระองค์ สหภาพนี้ถูกประสานให้แน่นแฟ้นโดยผู้ละทิ้งความเชื่อผู้ยิ่งใหญ่ ขณะที่เขาพยายามรวมบรรดาผู้รับใช้ของตนให้ทำสงครามต่อต้านความจริง เขาก็จะทำงานเพื่อแบ่งแยกและกระจัดกระจายบรรดาผู้สนับสนุนความจริงนั้น ความอิจฉาริษยา การระแวงในทางร้าย การกล่าวร้าย ถูกขยายยิ่งขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความแตกร้างและความแตกแยก” Testimonies, volume 7, 182.

สหภาพสามประการยกสันตะปาปาขึ้นเป็นศิระ
เพราะพวกเขามุ่งหมายจะทำลายประชาชาติซึ่งมีเป็นที่ปรารถนา

เพราะเหตุนี้ บรรดาศัตรูของพระองค์กำลังก่อความวุ่นวาย และผู้ที่เกลียดชังพระองค์ได้ยกศิระขึ้นแล้ว พวกเขาได้ร่วมกันวางอุบายอย่างแยบยลต่อชนชาติของพระองค์ และปรึกษากันเพื่อต่อต้านผู้ที่พระองค์ทรงชอนไว้ พวกเขาบอกว่า “มาเกิดให้เราตัดพวกเขาออกเสียมิให้เป็นชนชาติอีกต่อไป เพื่อว่านามของอิสราเอลจะไม่เป็นที่ระลึกอีกต่อไป” สดุดี 83:2-4

นกเป็นสัญลักษณ์ของศาสนา และ “นกนักล่าจากทิศตะวันออก” ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกใน “โมัง” แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ ขณะที่ชาวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนกำลังถูกประกาศอยู่นั้น คือศาสนาอิสลาม นั้นจึงเป็นเหตุให้ในโมังเดียวกันที่ผู้ตายซึ่งเป็นขึ้นจากความตายเสด็จขึ้นสู่สวรรค์เป็นองค์สำคัญ “วิบัติประการที่สาม” ของอิสลามก็มาถึงโดยเร็ว ด้วยเหตุนี้ อิชยาห์จึงกล่าวไว้ในข้อหนึ่งของบทที่สิบว่า “วิบัติ” จะมีแก่บรรดาผู้ที่ประกาศกฤษฎีกาอันอธรรม “วิบัติ” ทั้งหลายในพระธรรมวิวรณ์คือศาสนาอิสลาม และศาสนาอิสลามคือการพิพากษาโดยพระญาณสอดส่องของพระเจ้า หรือเป็นเครื่องมือ หรือเป็นไม้เท้า (อิชยาห์ 10:5) ที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อลงโทษสหรัฐอเมริกาสำหรับการบังคับให้ถือรักษาการนมัสการในวันอาทิตย์

อิชยาห์บทที่สิบหก ระบุว่า “นกที่ตะกละจากทิศตะวันออก” คือ “บุรุษผู้กระทำตามคำปรึกษาของเรา” “บุรุษ” ผู้นั้นคืออิสลาม และเขาถูกเรียกว่า “จากแผ่นดินอันไกล” เพราะพระเจ้าได้ “ทรงกำหนดไว้” ที่จะพิพากษาสหรัฐอเมริกา และภายหลังจากนั้นโลกทั้งสิ้น เนื่องด้วยการบังคับถือวันอาทิตย์ ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้ว ในกาลก่อนกับโรมนอกศาสนาและเตรสตันแรก แล้วต่อมากับโรมของสันตะปาปาในเตร “วิบัติ” คั่นที่ห้าและที่หก พระประสงค์ของพระองค์ในอิชยาห์บทที่สิบหก คือการทรงเรียก “นกที่ตะกละจากทิศตะวันออก” และพระองค์ทรงแจ้งแก่ประชากรของพระองค์ผู้ปรารถนาจะเข้าใจคำปรึกษาและพระประสงค์ของพระองค์ว่า “จงระลึกถึงสิ่งล่วงมาแล้วแต่โบราณกาล เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีผู้ใดเหมือนเรา ผู้ประกาศตอนปลายตั้งแต่เริ่มต้น และตั้งแต่สมัยโบราณถึงสิ่งซึ่งยังมีได้กระทำ ผู้กล่าวว่า คำปรึกษาของเราจะดำรงอยู่ และเราจะกระทำตามความพอพระทัยทั้งสิ้นของเรา”

ในข้อสามของอิชยาห์บทที่สิบ อิชยาห์ได้บันทึกคำถามสำคัญไว้สามข้อ:

และท่านทั้งหลายจะอย่างไรในวันแห่งการเยี่ยมเยียน และในความพินาศซึ่งจะมาจากแดนไกล?
ท่านทั้งหลายจะหนีไปหาใครเพื่อขอความช่วยเหลือ? และท่านทั้งหลายจะละทิ้งศักดิ์ศรีของตนไว้ที่ไหน?
อิชยาห์ 10:3

คำถามสุดท้ายชี้ให้เห็นว่า แผ่นดินอันรุ่งโรจน์สูญเสยสง่าราศีของตนไป ณ พระราชกฤษฎีกาอันอธรรม สง่าราศีของสหรัฐอเมริกาคือรัฐธรรมนูญ ซึ่งถูกล้มล้างโดยสิ้นเชิง ณ กฎหมายวันอาทิตย์.

“และรัฐธรรมนูญรับรองสิทธิแห่งการปกครองตนเองแก่ประชาชน โดยกำหนดให้ผู้แทนซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยคะแนนเสียงของประชาชนเป็นผู้ตราและบังคับใช้กฎหมาย เสรีภาพในทางศาสนาที่ได้รับความเชื่อทางศาสนาก็ได้รับการรับรองด้วย โดยอนุญาตให้ทุกคนได้นมัสการพระเจ้าตามเสียงแห่งมโนธรรมของตน ลัทธิสาธารณรัฐและลัทธิโปรเตสแตนต์จึงกลายเป็นหลักการพื้นฐานของชาติ หลักการเหล่านี้คือเคล็ดลับแห่งอำนาจและความรุ่งเรืองของชาติ” The Great Controversy, 441.

รัฐธรรมนูญนั่นเองที่ชี้ให้เห็นถึงสง่าราศีซึ่งถูกทิ้งไว้ในพงศาวดาร เวลาที่มีการตรากฎหมายวันอาทิตย์

“เมื่อชนชาติซึ่งพระเจ้าทรงกระทำการเพื่อเขาอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่งเช่นนี้ และซึ่งพระองค์ได้ทรงแผ่โล่แห่งพระสรรพทานภาพปกคลุมอยู่เหนือเขา ละทิ้งหลักการโปรเตสแตนต์ และโดยผ่านทางฝ่ายนิติบัญญัติของตนให้การรับรองและสนับสนุนลัทธิโรมันในการจำกัดเสรีภาพทางศาสนา เมื่อนั้นพระเจ้าจะทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์เองเพื่อประชากรของพระองค์ผู้ซื่อสัตย์แท้ การกดขี่ข่มเหงของโรมจะถูกนำมาใช้ แต่พระคริสต์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของเรา” Testimonies to Ministers, 206.

ณ “พระราชกฤษฎีกาธรรม” ของอิสยาห์ ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ สง่าราศีของสหรัฐอเมริกาที่สิ้นไป และสิ่งนี้ตอบคำถามข้อที่สองของอิสยาห์ในทันที เมื่อในเชิงพยากรณ์สหรัฐอเมริกาหลบหนีไปยังสหประชาชาติ สมาพันธรัฐกษัตริย์สิบองค์แห่งวิวรรณ์บที่สิบเจ็ด

เพื่อขอความช่วยเหลือในการรับมือกับการโจมตีของศาสนาอิสลามแห่ง “วิบัติ” ประการที่สาม คำถามข้อแรกในบรรดาคำถามทั้งสามระบุถึงบริบทของความรุกรานจากกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งทำให้สหรัฐอเมริกาเริ่มงานถัดไปของตนในการบังคับให้ทั้งโลกยอมรับการรวมกันของคริสตจักรกับรัฐ ดังที่เป็นภาพแทนโดยการรวมเป็นหนึ่งของสหประชาชาติและคริสตจักรคาทอลิก โดยมีพระสันตะปาปาเป็นผู้ควบคุมความสัมพันธ์อันไม่บริสุทธิ์นั้น พระคัมภีร์เรียกความรุกรานนั้นว่า “วันแห่งการเยียมเยียน”

ความจริงเชิงพยากรณ์ทั้งหมดเหล่านี้สอดคล้องกับพิธีอุทิศรูปเคารพทองคำของเนบูคัดเนสซาร์

เราจะดำเนินต่อไปยังบทที่สามของพระธรรมดาเนียลในบทความถัดไป

“ในประวัติศาสตร์ของเนบูคัดเนสซาร์และเบลซัสซาร์ พระเจ้าตรัสแก่ประชาชนในทุกวันนี้ การพิพากษาลงโทษที่จะตกแก่ชาวโลกในยุคนี้ จะเป็นเพราะการที่พวกเขาปฏิเสธความสว่าง การพิพากษาลงโทษของเราในการพิพากษาจะมีได้เป็นผลจากข้อเท็จจริงที่ว่าเราได้ดำเนินชีวิตอยู่ในความผิดพลาด หากแต่เป็นผลจากข้อเท็จจริงที่ว่าเราได้ละเลยโอกาสที่สวรรค์ประทานมาเพื่อค้นพบความจริง หนทางที่จะทำให้คุณเคยกับความจริงนั้นอยู่ในวิสัยที่ทุกคนจะเข้าถึงได้ แต่เราเป็นเหมือนกษัตริย์ผู้หมกมุ่นในความสสารและเห็นแก่ตน คือให้ความสนใจแก่สิ่งทีรินหู ชินตา และทำให้สิ้นพึงพอใจ มากกว่าสิ่งที่ทำให้จิตใจมั่งคั่ง คือทรัพย์สมบัติแห่งความจริงจากพระเจ้า โดยทางความจริงนั่นเอง เราจึงอาจตอบคำถามสำคัญยิ่งว่า ‘ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้?’” Bible Echo, September 17, 1894.